

SXEDIO.52Q

2/15.5.1919: ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ
ΑΠΟΒΙΒΑΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΟΥΝ ΤΗΝ ΤΑΞΗ.
Ο ΚΕΜΑΛΑ ΑΤΤΑΤΟΥΡΚ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΙ. ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Το Μάϊο του **1919**, έπειτα από απόφαση του Συνεδρίου της Ειρήνης που συγκροτείτο στο Παρίσι μετά τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο για διακανονισμό της ειρήνης, Ελληνικά στρατεύματα αποβιβάζονταν στη Σμύρνη για να επιβάλουν τους όρους της ειρήνης στην Τουρκία που είχε ταχθεί με τους ηττηθέντες αντιπάλους των συμμάχων.

Την απόφαση των συμμάχων τηλεγράφησε ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Ελευθέριος Βενιζέλος στην Αθήνα (Ελευθερία **11/24** Μαΐου, **1919**):

"Ταύτην την στιγμήν το Ανώτατον Συμβούλιον του Συνεδρίου της Ειρήνης με πληροφορεί ότι κατά την σημερινήν του συνεδρίαν απεφάσισεν όπως Ελληνικά Στρατεύματα επιβιβασθώσι και αναχωρήσωσιν αμέσως εις Σμύρνην, της αποφάσεως ταύτης ληφθείσης ομοφώνως.

Ζήτω το Έθνος".
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

(Μεταγλώττιση)

"Αυτή τη στιγμή το Ανώτατο Συμβούλιο του Συνεδρίου της Ειρήνης με πληροφορεί ότι κατά τη σημερινή του συνεδρία αποφάσισε όπως Ελληνικά Στρατεύματα επιβιβασθούν και αναχωρήσουν αμέσως στη Σμύρνη. Η απόφαση λήφθηκε ομόφωνα.

Ζήτω το Έθνος".
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τα ελληνικά στρατεύματα επιβιβάστηκαν **2/19** Μαΐου **1919** σε **17** μεταγωγικά σκάφη που συνοδεύονταν από ελληνικά πολεμικά.

Στη Μικρά Ασία διέμεναν ενάμισυ και πλέον εκατομμύριο Έλληνες και η παρουσία του Ελληνικού στρατού άρχισε να δημιουργεί ελπίδες ότι το τμήμα αυτό θα γινόταν ελληνικό, παρά το γεγονός ότι οι εντολές των ξένων δυνάμεων ήταν μόνο η κατάληψη της περιοχής της Σμύρνης και η επιβολή της τάξης.

Με την άφιξη του ελληνικού στρατού οι Τούρκοι αντίδρασαν και δημιουργήθηκαν επεισόδια και σκοτωμοί.

Οι Έλληνες που για **400** χρόνια ήσαν υπόδουλοι στην Τουρκία (**1453-1821**) πήγαιναν ύστερα από **100** χρόνια σαν ειρηνοποιοί για να επιβάλουν τους όρους των συμμάχων στην ηττηθείσα οθωμανική αυτοκρατορία.

Αυτό πήγαινε πολύ για τους Τούρκους.

Ο Σπ. Μαρκεζίνης γράφει στην Ιστορία του (Πολιτική Ιστορία της Νεωτέρας Ελλάδος) για τις πρώτες στιγμές της άφιξης του ελληνικού στρατού στη Σμύρνη:

" Βαθεία συγκίνησης κατείχε τους πάντες, οι οποίοι δεν έβλεπον την ώραν της αποβιβάσεως. Πράγματι από της **7.30** πρωΐνης της **2/15** Μαΐου **1919** το εν μετά το άλλο τα ελληνικά μεταγωγικά ήρχισαν εισερχόμενα εις τον λιμένα της Σμύρνης. Ο Ιερομόναχος Μητροπολίτης Χρυσόστομος μεθ' όλου του κλήρου ηυλόγει τους αποβιβαζομένους ευζώνους, ενώ οι Έλληνες κάτοικοι της Σμύρνης κατεχόμενοι υπό εξάλλου ενθουσιασμού, εζητωκραύγαζον υπέρ του Έθνους και του Ελ. Βενιζέλου, ο οποίος είχε απευθύνει προς τον λαόν της Σμύρνης διάγγελμα. Εις τούτο μεταξύ άλλων ετόνιζε: " Το πλήρωμα του χρόνου ήλθεν. Η Ελλάς εκλήθη υπό του συνεδρίου της ειρήνης να καταλάβη την Σμύρνην ίνα ασφαλίση την τάξιν. Οι ομογενείς εννοούσιν ότι η απόφασις αύτη ελήφθη διότι εν τη συνειδήσει των διευθυνόντων το συνέδριον είναι αποφασισμένη η ένωσις της Σμύρνης μετά της Ελλάδος..."

Όμως τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως αναμενόταν Και από την πρώτη στιγμή άρχισαν οι

συγκρούσεις με τους Τούρκους.

Προσθέτει ο Μασρκεζίνης:

"Η σύγκρουσις ήρχισε περί την **10.30** πρωϊνήν ώραν της ημέρας της αποβάσεως, ότε εκ πολλών σημείων εβλήθη το **2ον** τάγμα του ευζωνικού συντάγματος. Τούτο αμέσως έλαβε θέσιν μάχης και εντός μιας ώρας επεβλήθη. Επηκολούθησαν όμως μέχρι του απογεύματος σποραδικά συμπλοκά μετὰξύ Τούρκων και Ελλήνων στρατιωτών και έρευναι οικιών, αλλά και λεηλασίαι, εις τας οποίας επόμενον ήτο να αναμιχθούν και κακοποιοί. Όταν πάντως αποκατεστάθη η τάξις ηριθμήθησαν νεκροί Έλληνες στρατιώτες **2** και **34** τραυματία. Επί πλέον **9** ιδιώται τραυματία. Τούρκοι νεκροί **5** στρατιώται, τραυματία **8** αξιωματικοί και **8** οπλίται και **47** νεκροί και τραυματία διαφόρων εθνικοτήτων. Συνελήφθησαν επίσης **3.000** Τούρκοι οπλίται ή ιδιώται ένοπλοι, αλλά και αξιωματικοί, εν οϊς και δύο στρατηγοί Τούρκοι. Την επομένην εσημειώθησαν μικροσυγκρούσεις, το δε στρατοδικείον εις συνοπτικήν διαδικασίαν εδίκασεν Έλληνας κατηγορουμένους και στρατιωτικούς, δύο δε καταδικασθέντες εις θάνατον, εις πολίτης και εις Εύζωνος, ετυφεκίσθησαν αμέσως".

Τελικά οι ελληνικές δυνάμεις επιβλήθηκαν, αλλά η κατάσταση εξακολουθούσε να παραμένει εκκρεμής με τους τούρκους να μη θέλουν να υποταχθούν στους όρους της ειρήνης.

Ιδιαίτερη αντίδραση προήλθε από το Στρατηγό Μουσταφά Κεμάλ ή Κεμάλ Ατατούρκ, ο οποίος διεδήλωσε την αντίθεση του στους όρους που είχαν επιβληθεί στην Τουρκία και επαναστάτησε στις **19 Μαΐου 1919** στη Σαμψούντα, όπου οργάνωσε κίνημα εθνικής αντίστασης με στόχο να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια, και το γόητρο της πατρίδας του.

Έτσι οι συγκρούσεις με τον ελληνικό στρατό έγιναν καθημερινές και αυτό έδειχνε ότι οι προοπτικές για επιβολή της ειρήνης περιορίζονταν στο ελάχιστο.

Και αυτό συνέβη πραγματικά στο τέλος. Η

επαναστατημένη Τουρκία δημιουργούσε συνεχώς προβλήματα στον ελληνικό στρατό, ενώ η ειρήνευση αργούσε να ρθει. Ακόμα και τη συνθήκη των Σεβρών (28.7.-20.8.1920) οι Τούρκοι αρνήθηκαν να εφαρμόσουν και η εκκρεμότητα κράτησε άλλα τρία χρόνια μέχρι το 1923, οπότε επικυρώθηκε από τη συνθήκη της Λωζάννης.

Όμως μέχρι τη συνθήκη αυτή έμελλε να συμβούν πολλά, με τον Ελευθεριο Βενιζέλο να αγωνίζεται να επιτύχει τη δημιουργία της Μεγάλης Ελλάδας όπως την ονειρευόταν.

Ο Βενιζέλος είχε πολλές απαιτήσεις από τους συμμάχους του και σε ένα υπόμνημά του στο συνέδριο της Ειρήνης στις 17/30 Δεκεμβρίου, 1918 περιλάμβανε και την Κύπρο μαζί με τους Έλληνες της Μικράς Ασίας, των Δωδεκανήσων, της Βορείου Ηπείρου, της Αλβανίας και της Θράκης.

Ανέφερε ο Βενιζέλος στον πρόλογο του υπομνήματός του όπως τον παραθέτει ο Σπ. Μαρκεζίνης στην Ιστορία του:

"Η πλήρης νίκη των συμμάχων και εταίρων κρατών παρέχει την ευκαιρίαν του καθορισμού των πολιτικών συνόρων των ευρωπαϊκών κρατών βάσει ακριβώς ή τουλάχιστον κατά πλησιεστέραν προσέγγισιν των ορίων των εθνικών των περιοριχών. Τοιουτοτρόπως θα δημιουργηθή η απαραίτητος βάσις της Κοινωνίας των Εθνών".

Στη συνέχεια ανέφερε την κατανομή του ελληνικού έθνους στις διάφορες περιοχές της γης:

1. 4.300.000 κατοικούντες στην Ελλάδα.

2. 151.000 εις την Βόρειον Ηπειρον και την Αλβανίαν.

3. 731.000 εις την Θράκην και την περιφέρειαν της Κωνσταντινουπόλεως.

4. 43.000 εις την Βουλγαρίαν προ των Βαλκανικών πολέμων.

5. 1.694.000 εις Μικράν Ασίαν.

6. 102.000 εις την Δωδεκάνησον.

7. 235.000 εις την Κύπρον.

8. 1.000.000 περίπου διεσπαρμένοι. Δηλαδή εις

την Αίγυπτον και την υπόλοιπον Αφρικανικήν ήπειρον **150.000**. Εις την Βόρειον και Νότιον Αμερικήν **450.000** και εις την μεσημβρινήν Ρωσίαν **400.000**.

Ο Βενιζέλος παρέθετε και τα πιο κάτω αναλυτικά στοιχεία για τον ελληνικό πληθυσμό:

α). Βιλαέτιον Ανδριανοπόλεως:

- Ελληνες **366.363**, Αρμένιοι **24.060**, Τούρκοι **508.311**, Ισραηλίται **19.300**, Βούλγαροι **107.843** και διάφοροι **1.096**
Σύνολο **1.026.973**.

β) Βιλαέτιον Κωνσταντινουπόλεως:

- Ελληνες **354.459**, Αρμένιοι **159.193**, Τούρκοι **449, 114**, Ισραηλίται **46,521**, Βιούλγαροι **4.331** και διάφοροι **150.055**
Σύνολο: **1.173.673**

γ). Βιλαέτιον Θράκης:

- Ελληνες **730.822**, Αρμένιοι **183. 253**, Τούρκοι **957.425**, Ισραηλίται **65.821**, Βούλγαροι **112.174** και διάφοροι **151.151**.
Σύνολο: **2.200.646**

Ελληνικοί πληθυσμοί Δυτικής Μικράς Ασίας και Νήσων

- Βιλαέτιον Αϊδινίου	622.810
- Βιλαέτιον Προύσης	278.421
- Ανεξάρτητον Σαντζάκιον Ισμίτι (όπου η Νικομήδεια)	73.134
- Ανεξάρτητον Σαντζάκιον Δαρδανελλίων	38.830
- Τένεδος	3.752
- Ιμβρος	8.125
- Μυτιλήνη	115.773
- Χίος	69.724
- Σάμος	42.277
- Ικαρία	12.760

- Καστελλόριζον	10.000
- Ρόδος και Δωδεκάνησος	102.727

Σύνολο	1.383.333